

Tänään pääsin viemään vaunulenkille vauvan, jonka äitiin tutustuin viime syksynä. Äidin luvalla kerron tämän stoorin. Tämä äiti, nuori nainen - oikeastaan tyttö - oli silloin syksyllä tullut juuri yllättäen raskaaksi, ja moni hänen läheisensä painosti häntä aborttiin.

Hän sai vinkin Itu-työstä, joka auttaa kriisiraskaustilanteissa olevia tyttöjä ja naisia, ja otti yhteyttä. Itun vapaaehtoisena minua pyydettiin tapaamaan hänet. Niinpä tapasin hänet, tutustuimme ja keskustelimme. Hän tahtoi antaa vauvansa syntyä, mutta pelkäsi jäävänsä yksin. Sain olla tukemassa ja rohkaisemassa häntä pitämään vauvansa. Hänellä oli myös yksi ystävä, joka hyvin vahvasti rohkaisi häntä jatkamaan raskauttaan.

Tänään tämä nuori nainen kertoi minulle, että talvella 11. raskausviikollaan hän oli klinikalla aborttipilleri jo kädessään. Hän katsoi pilleriä, mutta yhtäkkiä antoi sen hoitajalle, sanoi: "Anteeksi, että mä tuhlasin teidän aikaanne", ja käveli pois. Hän hymyili minulle ja sanoi olevansa niin onnellinen päätöksestä.

Tänään tämä nuori nainen on äiti ihanalle vauvalleen - olen hänestä niin ylpeä 🥹🥹❤️❤️